

зміни у споживчому попиті, логістичних аспектах, фінансах, а також інших аспектах, щоб забезпечити сталість та прибутковість бізнесу.

Список використаних джерел:

1. Оптова торгівля в Україні: монографія / А.А. Мазаракі, Г.М. Богославець, О.М. Трубей, А.М. Носуліч; за ред. А.А. Мазаракі. Київ: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2016. 208 с.
2. Колумбет О. Особливості обліку руху товарів на підприємствах оптової торгівлі. *Молодий вчений*. 2018. № 1 (53). С. 905-908.
3. Кошельок Г.В. Сучасний стан та перспективи розвитку оптової торгівлі. *Інтелект XXI*. 2018. № 1. С. 80-85.
4. Найкращі підприємства України 2023. URL: <https://opendatabot.ua/c/index/wholesale%20trade>.
5. Пашкуда Т., Афенді А. Напрями розвитку торгівлі в Україні в умовах воєнного стану. *Економіка та суспільство*. 2022. Вип. 43. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-43-73>
6. Рахман М. С., Прус Д. В. Аналіз ринку оптової торгівлі України. *Бізнес Інформ*. 2020. № 7. С. 154-160. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2020-7-154-160>.

Стрижоус М. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

В епоху глобалізації та швидкоплинних технологій, інновації стають не лише мотором прогресу, але й основною умовою виживання та успішного розвитку підприємств. Інноваційний розвиток підприємства – це стратегічний процес, що включає планування, впровадження, оцінку та коригування інноваційної діяльності з метою забезпечення довгострокового зростання та конкурентоспроможності компанії, він передбачає систематичний підхід до інновацій, інтеграцію нововведень у всі аспекти діяльності підприємства, від продуктового портфолію до корпоративної культури [4].

У сучасному світі, де швидкість змін і технологічний прогрес встановлюють нові правила гри на ринку, інноваційний розвиток є критичним фактором успіху для будь-якого підприємства. Інноваційний розвиток не є одномоментним актом чи окремим проектом; це складний і багатогранний процес, що охоплює цілий ряд ключових елементів. Розглянемо найважливіші з них. На основі будь-якого успішного інноваційного розвитку лежить культура, що заохочує творчий

підхід, прийняття ризиків і експериментування, так без відповідного менталітету, який прославляє новаторство і готовність виходити за рамки звичного, складно досягти істотного прогресу. Культура інновацій включає в себе відкритість до нових ідей з усіх рівнів організації та готовність визнавати невдачі як невід'ємну частину процесу навчання та розвитку.

Інноваційний розвиток вимагає чіткого бачення і стратегічного планування і визначення довгострокової стратегії, що враховує поточні та майбутні тренди в технологіях, споживчому попиті та ринкових умовах, дозволяє підприємствам не просто реагувати на зміни, але й враховувати їх, встановлюючи темп розвитку в своїй галузі [1].

Без значних інвестицій у дослідження та розробки майже неможливо досягти успішного інноваційного розвитку, ці інвестиції дозволяють підприємству розвивати нові продукти, процеси та технології, що можуть забезпечити йому конкурентні переваги на ринку.

У світі, що стрімко змінюється, інновації виступають не лише як інструмент забезпечення конкурентних переваг, а й як необхідність для виживання та розвитку підприємства. Різноманітні моделі інноваційного розвитку допомагають компаніям ефективно впроваджувати нововведення, забезпечуючи їх зростання та адаптацію до змінюваних умов ринку. Основні моделі інноваційного розвитку можна поділити на кілька типів, кожен з яких має свої переваги та специфіку застосування [2].

Лінійні моделі вважаються одними з найраніших та найпростіших у плані розуміння процесів інновацій. Вони подають інноваційний процес як послідовність етапів, що розпочинається з наукових досліджень, переходить до розробки, виробництва і, нарешті, завершується впровадженням на ринку. Хоча ця модель спрощує розуміння процесу інновацій, вона часто критикується за недостатню гнучкість та ігнорування зворотного зв'язку від споживачів.

На противагу лінійним моделям, моделі відкритих інновацій підкреслюють значення взаємодії з зовнішнім середовищем. Вони базуються на ідеї, що компанії можуть і повинні використовувати зовнішні ідеї та шляхи до ринку, а також власні внутрішні ресурси, для прискорення інновацій та збільшення їхнього розмаїття. Модель відкритих інновацій припускає активне використання

партнерств, ліцензування технологій, стартапів, спільних наукових досліджень та інших форм колаборації [3]. У динамічному світі сучасного бізнесу інноваційний розвиток не є просто вибором – це необхідність для підтримки конкурентоспроможності, зростання та адаптації до постійно мінливих умов ринку. Прагнення до інновацій вимагає стратегічного підходу та готовності до постійних змін. Нами сформовано рекомендації для підприємств, які прагнуть до ефективного інноваційного розвитку:

1. Створіть культуру інновацій. Культура інновацій – це фундамент успіху. Стимулюйте відкритість до нових ідей серед співробітників на всіх рівнях, заохочуйте креативне мислення та експериментування. Важливо створити безпечне середовище, де помилки розглядаються як можливість для навчання.

2. Інвестуйте в дослідження та розвиток. Постійні інвестиції в дослідження та розвиток дозволяють підприємству бути на передовій інновацій. Розвивайте внутрішні дослідницькі лабораторії або створюйте партнерства з науковими інститутами та університетами для спільних дослідницьких проектів.

3. Впроваджуйте відкриті інновації. Не обмежуйтеся лише внутрішніми ресурсами. Використовуйте відкриті інновації, співпрацюючи з партнерами, стартапами, вченими, та навіть конкурентами, для розробки нових продуктів та послуг. Це дозволяє швидше розширювати можливості для інновацій.

Список використаних джерел:

1. Бельтюков Є, Ткачук Т. Теоретичні основи формування стратегії інноваційного розвитку промислового підприємства. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки*. 2020. № 4. С. 36-40.
2. Мойса Т.В. Особливості формування інноваційного потенціалу підприємства в сучасних умовах розвитку. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління*. 2023. №(7). <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2023-7-04-05>.
3. Прокопенко О., Войтенко О., Костирко Д., Казаков В. Інноваційні стратегії розвитку суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності на міжнародному ринку. *Академічні візії*. 2023. № 16. URL: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/131>.
4. Vasiutkina N., Antonov T., Shostakovska A., Rusinova O. Peculiarities of the innovative activity of food producers' enterprises in the conditions of the world pandemic. *Journal of Hygienic Engineering and Design*. 2021. № 36. P. 150-158.